

GERMANOR

PERIÒDIC POPULAR AUTONOMISTA

SE PUBLICA ELS DIUMENGES

Malgrat, Diumenge 6 d' Octubre 1918

Dels treballs publicats en són responsables llurs autors

REDACCIO I ADMINISTRACIO:

CARRER DE MAHÓ, N.º 43. — MALGRAT

Tota la correspondència se dirigirà al Redactor en cap.
No's tornen els originals

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

MALGRAT 0'35 pessetes mes
Espanya CINQ pessetes l'any
Estranger DEU

Anuncis i comunicats a preus convencionals.

Entorn de l'Assemblea

No cal dir que he llegit amb vivíssim interès l'article que publica en el darrer nombre de GERMANOR l'amic Colomer d'Arenys de Munt en el qual tracta de la meua actitud respecte a la projectada Assamblea d'Unió d'Esquerres del districte d'Arenys de Mar.

Aprecio com se mereixen la conseqüència política i la reconeguda noblesa del amic Colomer. Ell, com altres republicans de bona fè, s'ha condolgut moltes vegades de la migradesa de les forces republicanes en aquest districte i cercava la manera de vigoritzar-les encloent-les en el comú sentiment esquerrà que podia ajuntar totes les forces progressives d'aquesta comarca.

Per la mateixa raó i amb identics fins vaig acceptar jo la comanda que varen fer-me els republicans, però amb la salvetat de que jo treballaria per a que concorreguessin a l'Assemblea tots aquells matços de tendència lliberal no afiliats a partits republicans ja que considerava nul·la la eficàcia de l'Assemblea sense llur concurs. Aixís se convingué i jo baix portar a terme gestions laborioses, inicis de reconciliacions gaire bé impossibles, i posava tot el meu escàs prestigi a servei de la necessària concordia culpant-me jo mateix de l'aplaçament de l'Assamblea quan l'èxit no coronava els meus treballs.

Jo contava, si no amb la disciplina, amb la prudència, dels elements interessats en la sort de l'Assemblea. I contava que jo que visc allunyat de les dissensions locals de la veïna vila de Calella mereixeria el respecte de tots els demòcrates que coneixen la meua tasca desinteressada i que saben que si es funda amb la meua col·laboració una Agrupació Socialista no pot ésser amb cap més objecte que'l de defensar el programa del partit. A mes: hi ha per ventura cap altre camí per a portar a l'Unió d'Esquerres les varies distincions dels programes avençats que de lala prèvia organització i canalització per arribar a la gleva comú i constituir un bloc poderós?

La més sencilla consideració dels fets aconsellava mesura i prudència per a no comprometre una situació ja de si delicada i difícil. L'apassionament juvenil i la inexperiència no justifiquen errades de tanta importància. Jo me inclino a creure que hi ha hagut interès en fer estèrils els meus treballs per a lograr que jo me trovés sempre amb el dilema de que si uns hi assistien els altres no, i de que haguessim de començar la conjunció posant-nos vetos els uns als altres.

Ja sab l'amic Colomer que jo, com a bon demòcrata, no soc autoritari i que'm guardaré prou d'excomunicar a ningú. Però ha de sebre també que'ls insults que's dirigeixen publicament a una col·lectivitat tenen més importància que la local i que trascendeixen en tal forma que acabarien per matar l'Assemblea abans d'ésser convocada. I nosaltres no podem anar concienment a un fracàs manifest.

Es cert, com diu l'amic Colomer, que els únics que han desentonat han sigut els republi-

cans de Calella. Es cert que els altres 28 pobles del districte no s'han distingit no més que per una prudent reserva oferint alguns la seva col·laboració decidida. Jo'm sento al costat de tots ells i estic disposat a seguir treballant per la unió de tots. Si ell i els companys ho disposen, jo continuaré la tasca interrompuda, confiant que algun dia aquesta Joventut Republicana de Calella que tant podria fer en bé de la causa en aquella població comprendrà que les seves energies i el seu esperit de lluita no s'han mantingut sempre al nivell que la virtualitat de l'acció deslliuradora reclama ja sigui per influències funestes, o per exaltacions imperdonables.

No més vull que consti una cosa: que jo no exclueixo a ningú i que únicament exposo els fets que motiven les meves resolucions. Amb companys com en Colomer i tots els demes que han seguit una actitud correctíssima, podem continuar el viatge; amb aquells que per qüestions personals o locals que ens abstenim de judicar malmenen la obra comú, ni una passa més.

M. SERRA I MORET

Pinada, 25 Septembre 1918.

Per l'èxit de l'Assemblea

Una idea per redemptora, per enlluernadora, que sigui, no tindrà adeptes si els seus apòstols no donguessin exemples de conseqüència i ambnegació, ni expliquessin o apliquessin les seves solucions amb oportunitat, fent-ne una idea de actualitat.

Els homes militants a la política tenen de ésser purs, ambnegats i els primers en complir els deures que se imposin, de no conèixer un polític aquestes inaludibles condicions el millor servei que pot fer és retirar-se.

La millor propaganda per el partit està en la actuació dels seus homes. Una actuació acertada és la millor arma per anular la força dels adversaris, puig que en farem de defensar un ideal emancipador si l'apliquem per entronitzar la tirania?... ¿qué en treurem de predicar i demanar bona administració si al tenir-la no administrem?

Fariem mil interrogacions assimilars a aquestes i totes ens dirien que les doctrines no se tenen de defensar solament amb la retòrica, sino que la essència està en defensar-les amb la pràctica.

Aquests concells se m'acuden a dirigir als assembleistes, no com a censura a ningú, puig de ningú tinc motius per censurar, sino com a toc de alerta per que és tant lo que voldria que triomfés l'assemblea, que poques me semblen les advertencies per que l'actuació futura de les esquerres de aquest districte sigui digna de imitar-se i prou forta per emancipar-se de l'actual feblesa.

SEBASTIÀ MONTAL

Aquest número ha sigut sotmés a la prèvia censura governativa.

Els petits periòdics

Als companys de lluita

RESUM

Ni ara ni abans ens ha guiat el propòsit d'aixecar una bandera, ni de formular un programa. Convençuts de que el camí emprès no era el millor, hem procurat cercar-ne un altre i hem ofert a la consideració del llegidor, una idea. Aquesta idea l'hem anada desenrotllant, no amb la pretensió d'imposar-la, sino tan sols d'exposar-la i realitzar el nostre propòsit, deixarem el lloc als qui estan autoritzats per a portar-la endevani, resumint emperó abans, en poques paraules, lo que hem dit en nombres anteriors.

* * *

Vista la marxa vacil·lanta dels petits periòdics deguda a llur migrada vitalitat, és imprescindible i urgent l'unio de aquells periòdics fent-ne un sol que pugui ésser l'orga de la joventut catalana. I tinguent en compte que els personalismes són l'únic obstacle poderós que se oposa a la susdita unió, és deure del bon català abdicar-ne, a fi de que el periòdic pugui realitzar l'enlairadíssima missió que li està encomenada.

Persistint la desunió no es logra altra cosa que crear odis i rencors, fent més fonda encara la separació que hi ha entre els diversos grups en que se fracciona la joventut i a cada illusió esveida, cada iniciativa malmesa, cada periòdic mort per manca de apoi, és un estigma més que cau damunt dels qui poguent evitar-ho prefereixen sacrificar llurs companys a deslliurar-se de un sentiment que els rebaixa i denigra.

Associació d'esforços, demanen aquells petits sers, assadollats de ideals però mancats de forces, fills del nostre amor a les lletres i a la terra en que nasquerem. L'associació no esclavitzava, no ofega les iniciatives, no va contra la lliure expansió dels sentiments, sino que els encamina, evitant que sien com el riu desbordat, que se emporta la terra feconda deixant en son lloc tan sols arena xorca.

Hem deixat caure la lleu en el solc obert per la vostra pensa, volguts companys de lluita. Germinarà? El temps té la paraula; nosaltres acabarem recordant una frase de Ciceró: «Es propi de qualsevolga home l'errar; però solament ho és del neci perseverar en l'erro».

PALMERIN

TRIBUNA LLIURE

Intolerable xarcadisme

Tot interès, obra i treball que poguent ésser productiu resta en la bacanal de lo infructífer, deu excluir-se sa existència, o bé passar-se a redols de cal antiqüari. — MOURCET.

Amb la ploma destrelera perque no és esmudada; amb la satisfacció de desembarasar-me un nus del coll; amb la consciència ben neta i amb plena convicció del que faig sens valer-me de pseudonim vergonyós procediment de molts, que amagant la cara és creuen amb el deure de fins criticar lo incriticable i solament perque en sa manera de pensar no hi estan aclopatos els censurats, paso avui a fuetejar aquesta plaga de senyors Esteves que per vergonya i dissort resideixen en nostra vila.

Es cosa ben palpable que les cavil·lacions il·lusions i son...